

Hemijske metode dezinfekcije

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 9

Dezinfekcija je postupak uništavanja živih mikroorganizama i redukcija njihovog broja na prihvatljivu mjeru uz uklanjanje nepoželjnih mikroorganizama. Cilj dezinfekcije je sprečavanje i suzbijanje zaraznih bolesti.. Usljed neprovođenja dezinfekcije može doći do štetnih djelovanja mikroorganizama koja mogu uzrokovati kvarjenje hrane i oboljenja kod ljudi (trovanja hranom, bolničke infekcije i sl.) Učestalost i način provođenje dezinfekcije ovisi o vrsti mikroorganizama, vrsti objekta, te prirodi radnog procesa. Metode dezinfekcijskih postupaka:

- mehaničke metode
- fizikalne metode
- hemijske metode.

UVOD

Mikroorganizmi koji se dezinfekcijom nastoje ukloniti su raznovrsni. Poznavanje svakoga od njih tj. njihovih bioloških osobina i "slabih tačaka", važno je za uspešnu primenu dezinfekcije i izbor dezinfekcionih sredstava i tehnikе. Najvažniji su:

- Gljivice • Chlamidiae • Virusi • Bakterije • Mycoplasmae • Prioni.

Različiti mikroorganizmi pokazuju različiti stepen otpornosti prema dezinfekcionim sredstvima.

Sledeća šema pokazuje padajući niz od najotpornijih mikroorganizama do najosetljivijih.

- Prioni (BSE,CJD)
- Coccidia (Cryptosporidium)
- Bakterijske spore (Bacillus)
- Mikrobakterije (tbc.)
- Ciste (Giardia lamblia)
- Mali virusi bez omotača (polio)
- Gram negativne bakterije (Pseudomonas)
- Gljivice (Candida, aspergillus)
- Veliki virusi bez omotača (Enterovirusi, Adenovirusi)
- Gram pozitivne bakterije (S.aureus, Enterococcus)
- Virusi sa lipidnim omotačem (HIV,HBV)

OPŠTA PRAVILA DEZINFEKCIJE

1. Dezinfekciji, kad god je to moguće treba da prethodi čišćenje i pranje, čime se uz makroskopsku nečistoću znatno redukuje broj i viabilnost mikroorganizama a pri tome se uklanjaju organske materije koje mogu da neutrališu ili apsorbuju dezinficijense. Ako se radi o naročito opasnim mikroorganizmima koji bi mogli da naškode osobama koje sprovode dezinfekciju, tada se dezinfekcija sprovodi i prije čišćenja i opet poslije čišćenja.
2. Po pravilu dezinficijensi, naročito hemijski, ne deluju treutno već je potrebno određeno vrijeme kako bi se u potpunosti ostvario predviđen učinak. Vrijeme (od nekoliko minuta do pola sata) zavisi od vrste uzročnika koji se želi da inaktivise i od samog dezinfekcionog sredstva.
3. Dezinficijensi se razlikuju po svom spektru djelovanja, tj. jedni na neke mikroorganizme deluju dobro, a na druge slabo ili nikako. Uopšte, dezinficijensi slabije djeluju na gljivice, Gram-negativne bakterije, bakterijske spore, virusi i prione. Zato, u odnosu na cilj dezinfekcije, treba odabrati adekvatno dezinfekciono sredstvo i njegovu odgovarajuću koncentraciju.
4. Treba voditi računa i o činjenici da neke materije inaktivisu delovanje hemijskih dezinficijenasa. Uz organski materijal, krv i sl., to su na primjer plastične mase, pamuk (vata) i dr.
5. Važno je primenjivati tačnu koncentraciju prema uputstvu.
6. Pri upotrebi dezinficijenasa treba misliti na moguć uticaj na životnu sredinu.
7. Naravno, dezinfekciono sredstvo ne smije biti škodljivo za ljude.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com